

Denne artikkelen kan kopieres fritt og viderefremidles til andre.

En forutsetning er at navn på utgiver (Strinda historielag), årbokas årstall og forfatter(e) oppgis.

Det må ikke foretas endringer i artiklene.

Det er ikke tillatt å skanne eller kopiere bilder i bøkene for bruk i andre sammenhenger.

Ei lita by-pi' på besøk ”på lainnet” i 1920-åran.

Av Esther Nordmark

Det må ha vært seinhøsten 1927. Vi skull på besøk te nånn som bodd heilt oppå Moholt, i nærheten av kirka. På Snau-Strinda, sa di voksnan. – Da gikk vi først og tok Ila-trikken te Torvet med overgang te Singsakertrikken, som kom fra Jernbanen. Trikkan gikk hvert sjette minutt i den tia, så det va itj leng å veint, heldigvis. Vi va med trikken heilt te endeholdeplassen, som va bortme' Ankersgata den gangen. Da va det itj mang skrittan bort te Blusevoldsbakken. Det

va i grunnen der tur'n bynnt, for det va ein lang og tung bakke for ei lita pi', det! Vi stoppa no fler gang og pusta på, og så litt på utsikten te fjord'n.

Da vi kom heilt opp på toppen av bakken, va vi plusselig på lainne! Det va brune jorda så langt æ så, og næsten ingen hus. Og her va det itj lenger så bratt, og da va det straks lætter å gå. Men det va no litt bakke opp og bakke ned læll, syntes æ, men langt om læng kom vi forbi nåkka dæm kallt Tæglværke', og da va det itj langt igjen, sa dæm.

“Det va i grunnen der tur'n bynnt”. Området ved Blussuvollsbakken 1910 - 1920. Jernbanebyen omfatter gatene Wedels gt, Ankers gt og Falsens gt., og ble bygd ca. 1910. Grensa mellom Strinda og Trondheim gikk etter grenseutvidelsen 1. januar 1894 langs det som nå er Overlege Kindts gate og Motzfeldts gate. Jernbanebyen lå i Trondheim, og husene til høyre for Blussuvollsbakken i Strinda. Utsnitt av postkort utlånt av Harald Steiro. Utgitt av Mittet - nr. 120.

Men læll syntes no æ at det va langt før vi kom-fræm.

Vi hadd det no trivelig hos dæm vi besøkt, og det blei seinkveill før vi skull reis-hjæm. Da skull vi ta rutebil'n som kom fra Jonsvainnet te by'n. Men den va visst itj bestandig i rute, og da kunn det bli kallt å stå på vei'n å veint i det uvisse. Derfor sto vi fullt påklædd innafør kjøkkenvinduet og så ætter rutebil'n. Lyset på kjøkkenet va slukt så det va lætter å sje ut i mørke'. – Vi kom nok te å sje lysan fra rutebil'n når den kom-fræm bakom skolen længer opp, sa di

voksnan. Det va visst itj så my biltrafikk at det va nånn lys å ta feil av.

Men da vi omsider så lysan, gikk vi ut på vei'n og venta te rutebil'n kom. Eindelijk kunn vi rækk-fræm hainna, så den stoppa og tok-oss med. – Da va det mørkt overalt ut, og det va visst næsten ingen hus å sje før vi kom langt nerover mot by'n. – Og da vi kjørt med trikken hjæm den siste bit'n, gjænnom opplyste gata og med hus aill steds, va det artig å tænk på at æ som bare va ei lita by-pi' hadd fått vær-med langt utpå lainne'. Heilt te Moholt -!

“Vi skull på besøk te nånn som bodd heilt oppå Moholt, i nærheten av kirka”. Det var kirketjener Anton Moe med familie i Kirkstua, som vi ser til høyre i bildet foran den store hvite bygningen. Moe var også “skoletjener” ved Åsvang skole. Den hvite bygningen var Sør Trøndelag fylkes arbeidsskole fra 1934. Fra 1902 til 1927 holdt Amtsskolen (Fylkesskolen) til der. Postkort fra 1930-tallet utlånt av Ole Georg Nordli.